

GÜL GÜVERCİNİ

güzel eğip yüzünü
aya dönmüşsün

gül kırılır da
utanırsın hicabından
dikenin merhametine yaslanır
boynunu eğersin

dokunmayın güvercinlere
gül yaprağından kanatları
gagalarında merhametli bir diken
yaralarını incitmesin diye
yapraklarını bıraktı
suyun hışirtısına gönül

gül kokuyorsun
gözlerini alsam ilaç yerine
sürsem iyileşir yaralarım
gülle mi yıkadın kuşlarımızı
toprak su ve hava gül kokuyor
gül saçıyor hava filizleniyor toprak
çiçekler aşılansın
gül olmuş bahçeler
ve yağmur yağdıkça kabarıyor
dışarı atıyor
kalbini boşaltıyor
durmadan atıyor
ne diyor derviş
su ile doldurabilmek için kabı
boşaltmak gerekir

ilaç olarak alsam gözlerini
sürsem iyileşir yaralarım
açık yerlerine
nurun ışığı yansır

bir de gül var
daha ne olsun